

~~Nf 22.~~

Michaëls Lob und Lantz Pater
Geylantz, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
Michaëls Christlicher Druck, Maß
Christlicher Tugend, Lantz, v. Kay.

Hing, Pater
Stippen Lantz, v. Kay.

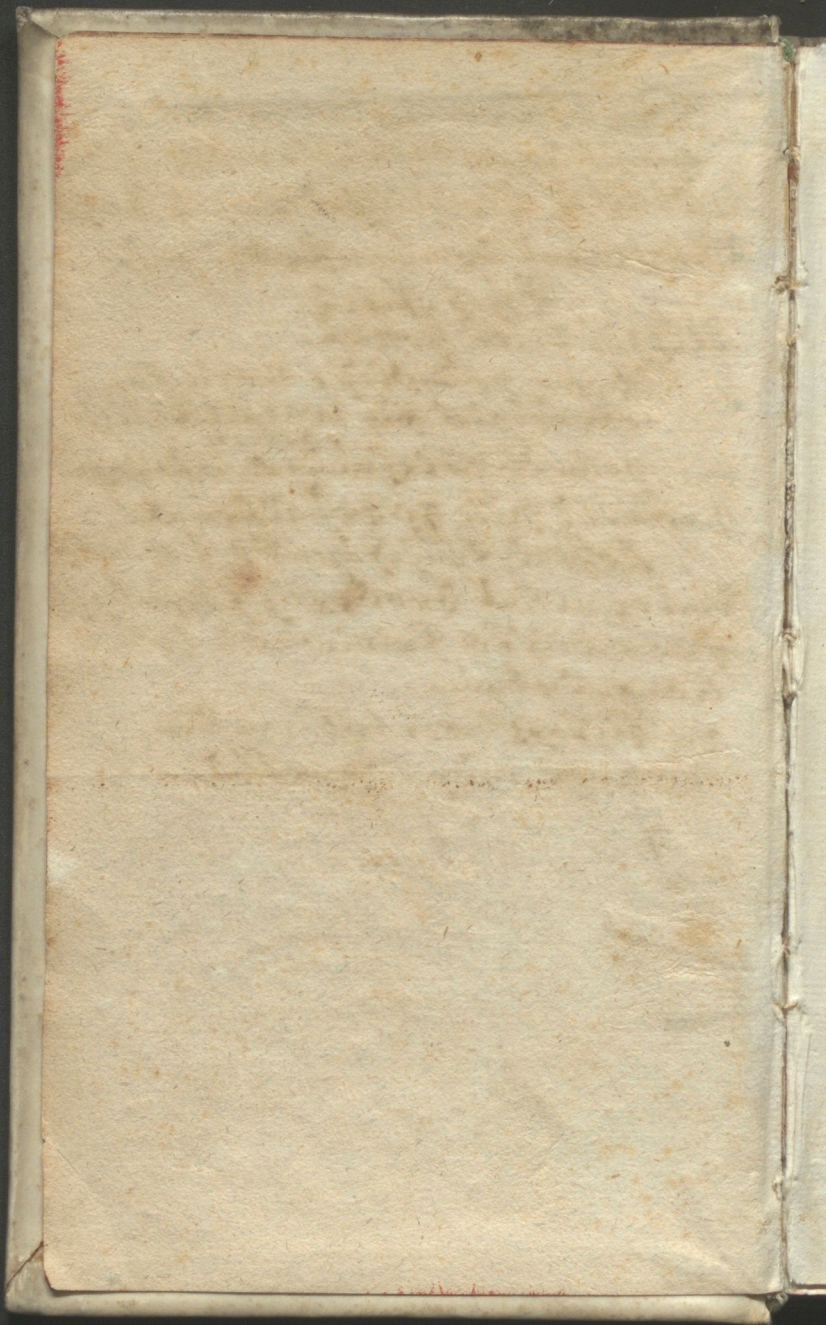
7. Jett, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
warum, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
— v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.

Yrollend, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
Lantz, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.

Woyden, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
Lantz, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
Lantz, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.

En, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.
Lantz, v. Kay. Kay. Kay. Kay. Kay.

9. 8

Kort *Extract*
Utaf
Samtelige Högl. Ständernas
Urgamla Evangeliska
Privilegier/

af
Den dyra Guds Mannen LVTHERO
fordom ur Guds Heliga Ord
författade,

och
Sedermära af andra rättssinte hans
effterföljare alltid försvarade
emot det farliga

Påfwiske Enwäldet

Oppiswit
under påstående Riksdag
i Stockholm

1720.

1607

1607

Einige

Handwritten title or heading, possibly in a Gothic script.

Handwritten text, possibly a subtitle or author's name.

Handwritten text, possibly a date or location.

Handwritten text, possibly a list or index.

Handwritten text, possibly a list or index.

Handwritten text, possibly a list or index.

Handwritten text, possibly a list or index.

Till Sveriges Rikes
Samtelige Höglof. Ständer.

Höge, Förnåme / Högårade och med all
wördnad älskelige Herrar / Mån
och Bröder.

S I hafwa nu snart ett år in-
bördes sågnat of öfwer den
återkomne Friheten, samt de
förmoner och rättigheter, som
hwart ett Stånd i fiohl såde
ny Kongl. Stadsfästelse på. Hwilket är alt
wål, allenast hwar en Christeligen och wiseli-
gen dem använder, intet till en afföndrad
förbannat egennyttighet och hwar annars
förtryck effter gamla wiset, utan så, at det
allmänna Bästa, som är Modren till det en-
skolta, blifwer der igenom förkofrat och stad-
gat.

Men Gode Herrar, Männ och Bröder, alla
sådana förmoner gagna allenast wår dödelige
och skröpelige del, som af jord är, och effter
kort tid till jord åter warda skall. Har man

nu varit så mohn om, at fasta och rota de le-
kamliga Privilegierna, huru mycket mer ligger
icke mactt uppå at förja för den ådlare wår
odödellige del, och de Privilegier handhafwa,
som des wåhl i någor mätto Befrämja: det
är sanfärdeligen mer än Frälse- och Skatträt-
tighet, ja alla de fördelactigheter tillsammans
räknade, som wi igenom de förre hwar för sitt
stånd wunnit. Här ser jag hopetals genså-
jelse straxt löpa mitt ofsyldiga ändamål i för-
wåg! Dels af dem, som rådas at Kattenstrå-
mes opp, dels af dem som äro Behäftade af
en säkerlätig ofkunnighet om deras Evangeli-
ska rättighets angelägenhet och nytta.

De senare säja: wi Bekymra oss intet om
läran; intet är det wårt fait, och syftla eller
warit wårt studium, utan är des widmactt-
hållande, pröfwande och förswarande, i an-
ledning af Guds Ord, och en Bok, Symbo-
listke Böckren widnamn, anförtrodt ett särskilt
Stånd, som har deraf den förmon, at det käl-
las det Andeliga Ståndet emot dem andre;
fullgiöra de intet derutinnan sin plickt och skyl-
dighet, så komme sådant på deras ansvar.
Men käre! Hafwe wi låsit så wår Bibel och
Symboliska Böckren sielfwe, at wi weta och
kunna märcka, huru wida Föregångaren blif-
wer wid wågen? Jag säger intet, at just alla
af hwart Stånd kunna hinna så med at läg-
ga sig till en grundelig kundskap, så borde lif-
wål de, som äro äldre i alt annat, jemwål
hå

härutinnan wisa sin tillwärt, så at uti alla Stånden finnes skickelige ämnen, de man kunde wälja och sättja öfwer religions mål, hwilcka (mins mina ord) denne tiden intet mindre angelagne äro, än någonsin andra riksens ärender. Fördenskuld är det mer än beklageligt, at Inwånarne i landet äro så fremmande i de dyra Symboliska Böckren, hwilka sanfärdeligen många stycken annorledes föredraga ur guds Ord, än eljest gemenskapen skier: Fråge hwar och en i sitt stånd effter, huru många man kan finna, som har sedt och läst dem? ganska få lära swara Ja. Derföre skier det ock, ett när en religions twist opfkommer, skuter man den ifrån sig till det så kallade Andeliga Ståndet, och som det dömer derom, hålla wi för rätt, ja skynda oss offta på köpet med en snäll och flygande execution till hielp, änsfont wi intet förstå, hwad wi på andras ord fördöma och equevera. Har icke sådant skedt i våra tider? och är likwäl ganska äfwenlyligt, ehuru man ock twär sina händer effteråt. Si äfwen huru sällsamt det i öfrigt tillgår! De som sådt uttryckelig Befallning at föda Christi hiord, och hafwa acft på honom, måste likwäl wara med wid alla öfwerläggningar, det werldsliga wäsendet angående; men när ett Andeligt eller Religions ärende förekommer, då skall det ena Ståndet allena giöra af Saken.

Effter mina Förfäder varit af det så kalla-
de Andeliga Ståndet, så wore det så mycket
fulare, om jag skulle på något sätt wilja för-
minska deß heder, wördnad och wärde, Bort
det! ty jag försyndade mig då emot Gud
sielf och Hans Helige Ord, utan jag wördar
det så, at jag gierna skulle gifwit mig deruti,
om intet, samma mina Förfäder i en oförsäk-
tig, och kan stie syndig wälmening utestängt
mig med de andra sine effterkommande der
ifrån, igenom wiså stora förmoner, som satte
fast högre, rättare sagt säfengeligare tanckar
uti mig, i mina studiers första början, än
at blifwa med tiden Prest.

Wid mina tilltagande åhr, har jag likwål
genom Guds Nåd sådt lust till sådane stycken
af studier, som den Andeliga wälfärden an-
gå, och sunnit mig, lofwat ware Gud, ganska
wål der wid, at jag begynner lära känna sär-
gorne sielf, och behöfwer ey utan pröfwande
och wisshet, i alt lita på andras ord. Jag
bekänner, at Lutheri Skrifter hafwa i
många stycken öpnat mig ögonen, och at han
Tom. 7. Wittenb. fol. 358. v. 6, och många
andra ställen, genom sin warning för den far-
lige blinda tillförlåtelsen på mennisslig myn-
dighet, har gifwit mig drifft, at göra mig
om det ena nödwändigå underrättad. Hans
ord lyda så: derföre betänck, at det kan
stå tigg död och förföljelse före, då torde
jag ey kunna wara dig till hands, eller du
råka

råta mig/ utan hwar en måste sielf utföra
sin kamp till seger, emot diefwulen/
werlden och döden; Om du i det till-
ståndet wille se dig omkring effter mig/
och låte dig intala/ som jag eller en an-
nan dig föresade/ så är du dock förlorad/
och hat intet ordet i hiertat/ ty du hän-
ger intet wid ordet/ utan NB. wid mig
eller en annan mennisklig person; der är
ingen hielp.

At nu komma närmare: I wår tid äro ju
så många religions twister opkomne, hwilcka
somlige utgifwa för orda och Scholæ-tråtor,
men hafwa dock derutinnan merendels orätt;
andra hålla blindwis med Presten eller Con-
fistorio, och skrifwa dumdriftigt under hans
dom. Hwilcket aldeles må tillskrifwas en
oförswarlig lättia, wårds-löshet, och deraf
flytande okunnighet. Täncker dock! huru
man förfäcetar sin Jurisdiction i andra mål,
at ingen skall göra ingrep deruti. Jus Pa-
tronatus är man sorgfällig om, men om Pa-
storsens lära och lefwerne förer of till him-
melen eller till Helfwetet, det låta wi komma
an på winst och förlust.

Huru andra i Riket, Kongl. Collegier och
ämbeten göra sin plickt, blifwer på Riksdas-
garne effterfrågat, och dåfall hwar en, som
påkallas, göra, iämwal det Andelige Stån-
det redo derföre, men huru det sielf handlar
och effterkommer, hwad det bör, får man intet
weta

weta eller efterfråga. Wi hafwa likwäl rätt och rättighet dertill, wåra i Guds Ord grundade Privilegier tillågna oss den och många flere härliga förmoner, dem wi med stillatigande låtom andra allena besittia; ja och misbruka till oskyldigas förolämpande, skadande och förföljande efter deras eget sielfs wällige behag. Fråga man efter, hwad inom några år här ibland oss tilldragit sig, Jag will allenast anföra ett prof: En wiss anseelig Presteman gifwer, för 7. år, genom trycket ut en öfwer all mårto oskiälig Skriff, där uti han hårdeligen angriper många så hemma i riket, som utom lands, ibland hwilcka likwäl några namngifne, så för lärdom, som flera ädla egenskaper böra wördas, och blifwa wärdeligen af alla Beskedelige och rätt-sinte wördade, så länge de i deras härliga tryckte arbeten lefwa. Emot samma Skriff kom kort der på en Apologie ut, förmodeligen wäl grundad och försedd med alt det till ett kraftigt förläggande af den förras ofog hörde: Wederbörande fick det der af, så långt han åstundade: Man föredrog Apologien på behörig ort till Censur, begiärte lof at få trycka henne, eller weta hwad som hindrade: Nu ehuru aldrig någon lär kunna med klara skäl wisa här uti något fel af wårde (små fel tager man undan, som ingen, det ware Luther eller Gerhard, är fri före) så har mannens anhörige dock en welat låta den angrepnas

nas förswar komma i liuset, och det af den
 grunden, effter en förnam Man i försam-
 lingen, blefwe der igenom prostituerat.
 En skön raison !!! Sådant heter respectus
 personarum, hafwa anseende till personer:
 Swar öfwer Herren Zebaoth sielf redan aflyst
 domen. Man skyler sig och under det fikona-
 löfvet: det är ett pasquill, en namnlös
 Skriff uton auctor; men de wilsa intet för-
 stå, at auctor, som till äfwenlyrs ey warit af
 deras Stånd, lär med flit förtegat sitt namn,
 på det man ey skulle löpa ifrån realia till per-
 sonalia, det är: taga sig tillfälle af strid med
 sielfwa personen, at swincka undan för huf-
 wudsaken.

Jag har uti hosgående Extract utaf Lu-
 thero, allenast welat wisa ett prof af den rät-
 tighet allom Christnom tillhörer, at döma om
 läran, och der öfwer upkomne stridigheter.
 Wända mig intet in, at der af skulle följa far-
 lige consequencer; ty wansedt minsta delen
 är stickelig ännu till at nyttia denne rättighe-
 ten, så äga wi den ändå, låtom of allenast
 använda rätt flit, så Blifwa wi wal stickeli-
 ge: man war för kort tid wan wid många
 andra rättigheters exercerande, som nu lit-
 wal går lättare för sig, och lærer med tiden så
 än bättre gång: Här är ingen fara för ska-
 delige consequencer, allenast wi följa Lu-
 theri underwisning, huru man skall blifwa
 stickelig at döma andelige ting, Neml. Såd

som utan den lefwande Tron omöjeligit är at tackas gudi, så är ock omöjeligit at utan den samma döma om den Himmelska Lärans innerliga wäsende, art, sammanhang och harmonie.

Detta är klart af guds ord, och Lutheri der utur slutne lära. Så säger han Tom. I. Altenb. fol. 747. B. Den som intet har Trona/ han förstår sig intet på guds rikes hemligheter/ och wore Bättre at han Bibelen intet hade läst/ ty han försörer sig och alla andra/ med sitt willfarande lius/ ehuru han förmenar sig sådt det ur Skrifften/ hwilken dock icke kan förstås, utan den sanstkyldige Tron.

Imedlertid förelöper också mycket i det så kallade Andelige Ståndet, som utan öfvernaturlig uplysning är för ett rent, Opartistt och sund förnuft wäl begripeligit, till exempel: processen, som Brukas med de i religions mål anklagade; mångas uppenbarl. gudlösa lefwerne, supande, swärjande, med mera. Men för all ting låtom of ey göra något missbruk af wår frihet och Privilegier, och icke lemna Eastarenom rum, at wi likasom Omyndiga riftwit förvaltningen öfwer arfwet för bittida till of, utan i alt bewisa saktmodighet, Kärlek och tolamod, så skall alt gå wäl; det är jag wis uppå.

För öfrigt, som det förmodeligen lærer af Höglofl. Ständerne med Bewägenhet och wäl

wälbehag uhtagas, hwad man wid detta tillfallet dragit likasom ur gamla giömor fram i liuset, ssäl lärer man ock inter underlåta at widare följa det påfundne Bergs-Strefket och flera dyrbara Saker ur Lutheri Guldgrufwor uplösa, hwilcke på många ställen beklageligen finnas wara nog förfallne.

Ratio e ratione status petenda est.

Sahl. Doct. Lutherus.

Tom. 2. Altenb. pag. 508. a. Skrifwer han således: Det Siunde (de Christnas allmänne) Presterliga Embete är NB. döma och ransakaom all lära. Sannerligen, det är icke en NB. slätt orsak, hwarföre de så kallade Presterne (Priester Larwen) hafwa slitit detta embete NB. till sig: ty de hafwa wäl sedt förut, at om de lemnade detta Embetet åt hela Församlingen, så torde hända, at de icke finge behålla för sig allena något af de ofwännande Embeten. Ty om rättigheten och döma om läran, skulle NB. betagas åhörarne, hwad NB. kunde eller tordes icke en NB. Doctor eller Lärare då wäga, fast är han, om möjeligit wore, skulle wara wärre än diefwulen? Swårtom, när det icke allenast förunnas; utan ock befallas åhörarne at döma om läran, hwad kan eller törs en Lärare understå sig, om han än wore mer än en Engel af himmelen? Ty om man det tillstadde &c. Ja Påswarne och möten skulle ock utan
twi

twifwel med NB. mycket större frucktan och bäsowan talt och stadgat om Presterskapet och Embetet at döma om Låran, om de hade måst fruckta för åhörarnes dom och slut: ja det som mer är; det skulle NB. NB. aldrig i ewighet blifwit något Påfwedöme af, om åhörarne hade sådt döma. Fördensfull hafwa de sedt sig derutinnan rätt wäl till gods, at de hafwa tildelt sig allena detta Embetet.

Tom. I. Altenb. pag. 485. A. Så äro wi alle Präster, alle hafwa wi en tro, ett Evangelium, samma Sacramenten, huru skole wi då icke hafwa mact at döma hwad rätt eller orätt är uti Trones Saker?

Tom. II. Altenb. p. 328. b. Mennistis ord och låra hafwa stadgat och förordnat, at man skall allena öfwerlåta Biskoparne och de lärde, samt Concilia och Möten till at döma om låran, hwad de samma besloto, det skulle hela werlden hålla för rätt, och en Trös Artikel, såsom deras dageliga berömmelse af Påfvens andeliga rätt, det nogsamnt bewisar, ty hörer man nästan intet annat af dem, än en sådan Berömmelse, at hos dem står mact och rätt till at döma hwad Christeligit eller Rätterft är, och de gemene Christna skola wänta på deras dom, och sig effter den samma hålla. Si! denna berömmelse, dermed de hafwa hela werlden tryckt och Rufwat, den och är deras

deras högsta beskydd och trots, ehuru oför-
skämt och dåractigt den stormar emot guds
Lag och ord.

Pag. 329. a. Här ser du Klart, hwil-
ckom den rätten tillkommer, till at döma om
läran. p. p. Käre! hwad må de wattungblå-
dror här emot säja, de der ropa (Scharren)
Concilia, Mötén? Concilia, Mötén! ey,
man måste ju höra de lärde! Biskoparne!
och myckenheten! Man måste se på ett gam-
malt Bruf och sedwånja! (NB. som praxis
altid varit) ney aldrig; derföre låta wi
Biskoparne, Concilia och möten beslura
och stadga, hwad de wilja, men hwarest wi
hafwa guds ord för oss, såfall det stå hos
oss, och icke hos dem, om det är rätt eller orätt,
och de skola gie wilja för oss, och lyda våra
ord.

Lutheri Kyrckio-Postilla öfwer Evangelii.
på Pingest Eisdagen edit. 1710. pag. 694. a.
b. alla Christne hafwa mackt och rätt öfwer
all lära at döma, och sig ifrån falska lärare och
Biskopar at skilja, samt at intet lyda dem:
Förty här hörer du, at Christus säger om
sina Sår: Mina Sår höra min röst, men
den Främmande höra de icke &c. Och skola
sådan dom och mackt (så framt de wilja wara
NB. Christi Fromme trogne sår) sig icke låta
betagas, eller ifrån sig gifwa, at bewilja,
antaga eller följa, hwad de andre, det wore
Påswar,

Påfwar, Biskopar, Concilia, annorlunda
besluta måtte.

Kyrckio: Postillan öfwer Evangel. på 8de
Söndagen effter Trinitatis pag. 856. b. Her-
ren Christus befaller här och gifwer allom
Christnom makt at wara domare öfwer all
lära, och tillåter dem döma / hwad der utins-
nan är rätt eller intet.

Det stycket har varit öf öfwer 1000de
års tid ifrånslitit, at wi intet hafwe haft
makt till at döma, utan hafwa måst, utan
alt pröfwande (gericht) antaga hwad Påf-
wen och Concilia beslutit &c. Christus sa-
ger, at wi hafwa makt at döma öfwer all
lära, och hwad man förestrifwer, at wi hål-
la, eller intet hålla skolom. Der talar intet
Christus till Påfwen, utan till alla Christ-
na.

Pag. 857. a. Tu måste om Saken wara
så wiß, at det är guds ord, så wißt som du
lefwer, och ännu wißare, ty der uppå alle-
na måste ditt Samwete bestå &c. ty ditt
omdöme skall du icke grunda på Påfwen,
eller någonsin på någon annan, tu måste
sielf wara så skickelig, at du kanst säja, det
är orätt, eljest är det NB. omöjeligt at bestå,
derföre måste du förwisad wara, och så, at
du freit och frimodigt dristar säja: det är
Guds Ord, derföre will jag låta både lif och
lefwerne, och hundrade tusend halsar, om jag
dem hade.

Pag.

Pag. 857. b. **J** Skolen wara domare och hafwa mæckt at döma öfwer alt ehwad man eder förelägger, derföre at jag på ingen menniska bygga kan, eller bygga skall, förty när det till dödsstunden kommer, så måste jag sielf stå till swars.

Pag. 858. a. Ingen kan taga sig till wara för willfarelse, med mindre han är en andelig Menniska; Ty så talar Paulus 1 Cor. 2, 15. Den andelige dömer all ting, och warder af ingen dömd. Alltså kan ingen döma om en falsk lära, utan en andelig Menniska. Derföre är det ursinnigt, at Concilia wilja besluta och stadga, hwad man skall tro/ der dock ofta icke en Man där är, som något litet smakat har Guds Anda -:- Gud är en fiende af höga titlar och mennisklig wisshet; fördens skull låter han dem undertiden grusligen löpa an, gör dem uti deras rådslag till skam, at man ser, huru ordspråket sannas: Die gelehrten, Die verkehrten &c.

Men om wi något antaga, så skole wi så antagat, at det med vårt samwete och med guds ord instämmer och öfwerens kommer, intet derföre, at de säja det. Derföre måste du finna det så hos dig, at du kanst säja: det har Gud sagt, det har Gud icke sagt: Så snart du säger: Den menniskian har det sagt, eller Concilia Möten hafwa det beslutit, så har du bygt på sand. Derföre är på jorden ingen domare i andelige saker, öfwer den
Christe.

Christeliga läran, utan den menniskan, som den sanna Iron har uti sitt hierta, det ware Man eller qwinna, ung eller gammal, Dienare eller Dienarinna, lärð eller Olärð; Sy gud ser icke till Personen, utan alla äro honom lika kåre, som leswa effter hans Bud, derföre hafwa de af allena mackt till at döma &c.

Tom. 1. Altenb. pag. 529. a. (*) Jag påstår intet obilligt ett fritt Concilium (Consistorium) deruti icke allenast Biskopar - : - som det skeddde i Costnitz utan ock NB. förnufftige och förfarne Män af ridderskapet och Adeln samt Lekmän måtte sitta med i råd.

Tom. 7. pag. 273. b. Gifwe Gud, at jag sade osant, jag fructar, at somlige Rättare lära på yttersta dagen blifwa domare, och de domhafwande Biskoparne fördönde. p. p.

Tom. 7. pag. 282. b. Det måste intet allenast Biskopar - : - Doctores &c. komma på Concilium, utan man borde ifrån alla Provincier ästa dem, som uti den Hel. Skrifte äro rätt grundlärde männer, och af hiertat rättsinnade woro för guds ära, den Christeliga

(*) Om Conciliis est. Consistoriis och deras rätta ledamöters tillhörige besaffenheter.

ga Trona, guds församling, Stålarne wäl-
ferd, och den lekamliga freden, hwaribland
äfwen några af det werldliga Ståndet, ty det
går dem jämwäl an, som förståndige och hier-
tans uprichtige woro, wara borde.

Tom. I. Altenb. pag. 789. b. Och at jag
må säja: så är det en af de största olyckor i
Christenheten, neml. den skändelige fördömde
inbillning, at man håller Concilia dersöre,
at hafwa den Hel. Andas der likwäl knapt ett
är ibland Tiugu, som bewisar andan - : -
de skräma of med Christi Språk: den eder
hörer, han hörer mig.

Pag. 645. a. Panor. C. significasti, de
Elect. säger, at man enom Lekman mera tro
skall, om han klara skriften, eller rena för-
nufftet förelägger, än Påfwen och ett Con-
cilio: Swar utninau fast alle Jurister hålla
med honom, särdeles de bästa och lärdaste.

Pag. 789. b. Gud will allena wara i Sam-
weten, och at hans ord skall allena råda, der
måste wara frihet ifrån alla Menniskio-
Stads-
gar.

Pag. 278. a. Augustinus har lärdt mig, och
warder anført dist. 9. in decretis, at man
alla Lärarens Skriffter, ehuru helige, ehuru
lärde de äro, skall först pröfwa, och effter
Skrifttenes text döma; Som ock Kristus,
Paulus, Johannes of anbefalt hafwa.

Rätta Förståndet

Af någre Skrifftenes Språk handlande om alla Christirognas rättighet och plickt at döma om läran, igenom en kort paraphrasis förestaldt ur Biskopens Doct. Gezelii förklaring öfwer Nya Testamentet.

Matth. 7, v. 15. Wackter eder för the falska Propheter ic.

Detta stycket af Christi hårlige Bergs Predikan i Matth. 5, 6, och 7. Cap. angår, så wäl som alla de öfrige lärdomar och förmaningar, intet allenast Lärarne, utan ock NB. åhörarne, som slutas kan af Cap. 5, v. 1. at ock de skola granneligen taga sig till wara, at de ey måge warda bedragne af falska Propheter, det är Lärare här af är då oförnekelig, at dömandet om läran är allom Christonom anbefalt, hwarutom omöjeligit wore at ackta sig för förförelse.

Apostl. Giern. 17, v. 11. Ty de woro de ädlaste ibland dem i Thessalonica/ alla dagar sökande i Skriffterna/ om det ock så hade sig ic.

Si här! Så stor uplyst Guds Man Paulus sielf ock war/ så anammade icke ändå Beröenserna blindwis hans lära, utan föregångit ransakande och jämnförande med Skriffterna effter Christi egen befallning.
Joh.

Joh. 5, 39. och andra Erognas Exempel.
Apostl. Tiern. 8, 28. och 18. 24. 2. Tim. 3, 5.
Så böra jemwål alla Guds barn giöra, på
det de måge blifwa wissa om saken, och när
det befinnes, willeliga samt med tacknämli-
het anamma läran, följer intet det senare, så
gagnar intet det förra till annat än ett syn-
digt misßbruk.

1 Cor. 14, v. 29. Men Propheterna ta-
le två eller tre; och de andre döme der-
om.

Öster ett märckeligt rum, som wisar Klarli-
gen at jemwål åhörarne böra pröfwa och
undersöka, om deras Lärares utläggning
Kommer af den Hel. Andas ingifwelse, och
är med Guds ord samt den Himmelska Läs-
ran eller Trones regla enig. Esa. 8, 20.
Apostl. Tiern. 17, 11. Rom. 12, 6. 7.

Colloff. 2, v. 8. Ser till / at eder icke nå-
gor borttröfwar med Philosophia och så-
fengt bedrägeri ic.

Sir åfwenledes talt till alla åhörare at med
grann ackt och all försicktighet se sig före, at de
icke bygga blindwis på andra, och kunna så-
ledes oförwarandes blifwa genom falsk för-
nuffs kloket förledda ifrån lifsens wäg. JE
su Christo.

i Joh. 4, v. 1. Mine käraste, i skolen icke tro hwar och en Anda : utan pröfwar Andarna / om de äro af Gudi ic.

Så warnar fordom Johannes sina åhörare ; men nu slår man sådant i wädret, så som en onödig och öfverflödig Sak. Johannis mening är ; at så får wi hålla våra Siälars ewiga Salighet, så skole wi icke låteligen och utan föregångit pröfwande, tro hwad som säges, och wi ey äro öfvertygade om ; men när wi hwar i sin stad uti gudactigt och läractigt sinne, och icke at hårda sig i motsträfwighet, pröfwat hwad som läres, och funnit det hafwa en ofelbar grund i Guds sanning, så måste wi ock lydacteligen antagat ; åter förkastat, om wi af Guds ord wistfinne, at Läraren röres och drifwes af en falsk Anda.

Fm 3305
8

ULB Halle

3

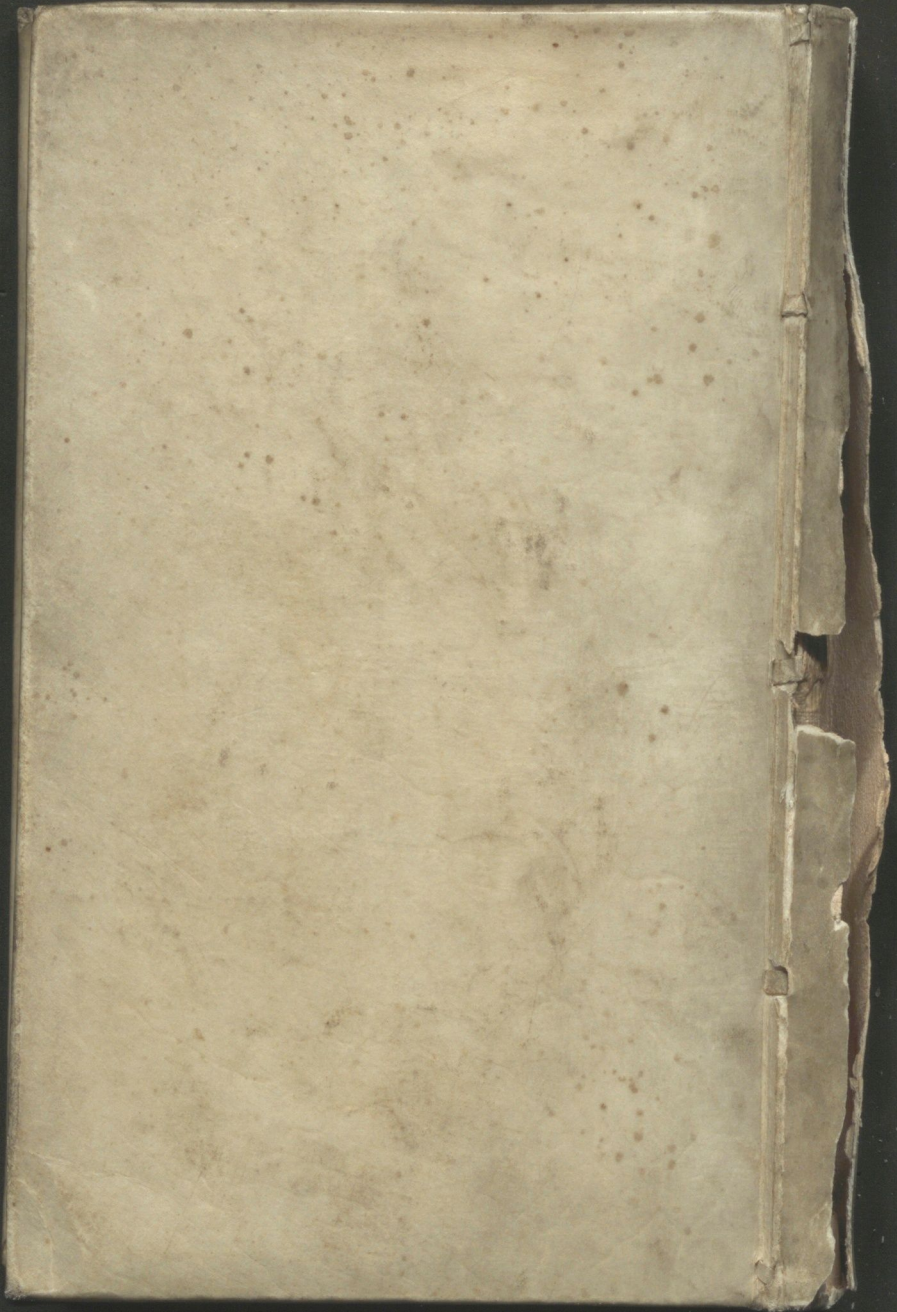
008 875 030

1017 1018

1019

Kort Extract

98

Utaf

Samtelige Högl. Ständernas

Urgamla Evangeliska

Privilegier/

Den dy

Seder

P d

